קובעת לה וסת עד שתקבענה שלש פעמים ואין מטהרת מוהוסת עד שתעקר ממנה שלש פעמים ושור המועד דתנן *אין השור נעשה מועד עד שיעידו בו שלשה פעמים: ת"ר ניסת לראשון ולא היו לה בנים, לשני ולא היו לה בנים, לשלישי לא תנשא אלא למי שיש לו בנים, נישאת למי שאין לו בנים תצא בלא כתובה. איבעיא להו נישאת לשלישי ולא היו לה בנים מהו דליתבעוה הנך קמאי: מי מצו אמרי לה איגלאי מילתא דאת הוא דגרמת או דלמא מצית אמרה להו השתא הוא דכחשי? מסתברא מצית אמרה להו השתא הוא דכחשי. איבעיא להו נישאת לרביעי והיו לה בנים מהו דתיתבעיה לשלישי? אמרינן לה שתיקותיך יפה מדיבוריך דמצי אמר לה אנא אדעתא דהכי לא גרשתיך. מתקיף לה רב פפא אי איהו שתקא, אנן מי שתקינן? נמצא גט בטל ובניה ממזרין! אלא אמרינן השתא הוא דברייתא: הוא אמר מינה והיא אמרה מיניה. אמר רבי אמי דברים שבינו לבינה נאמנת, וטעמא מאי? היא קיימא לה ביורה כחץ הוא לא קים ליה ביורה כחץ. אמר איהו איזיל אינסיב איתתא ואיבדוק נפשאי. אמר רבי אמי אף בזו יוציא ויתן כתובה שאני אומר כל הנושא אשה על אשתו יוציא ויתן כתובה. רבא אמר נושא אדם כמה נשים על אשתו והוא דאית ליה למיזיינינהו.

הוא

רש"י

קובעת לה וסת. לסמוך עליה להיות דייה שעתה דתנן (נדה דף ג.) כל אשה שיש לה וסת דייה שעתה ולא מטמאין לה למפרע מעת לעת ועוד דאם קובעת לה וסת והגיע זמן וסתה ולא בדקה טמאה, דאורח בזמנו בא: ואינה מטהרת מן הוסת. אפילו נעקרה פעמים שבדקה בב' וסתות ולא ראתה ושינתה ראייתה ליום אחר ב' פעמים אפילו הכי מחזקינן וסתה לכשיגיע ואם לא בדקה טמאה, דאורח בזמנו בא: אדעתא דהכי לא גרשתיך. אילו הייתי יודע שאת בת בנים לא גרשתיך וגמלא גט בטל למפרע: מתקיף לה רב פפא. ואי מגי בעלה לבטולי גט בהכי, כי שתק מאי הוי, אנן מי שתקינן הא ודאי אדעתא דהכי לא גירשה, אלא מדשתקינן ודאי לא מגי לבטולי דאמרינן ליה מספיקא קא מגרשת לה ולא איכפת לך בה ונמרת בדעתיך לגרושין: אלא. אי איכא למפטריה הכי פטרינן ליה דאמרינן ליה השתא היא דאיכרית שחזרה להיות בריאה מחולייה: מינה. יודע אני שמחמתה הוא שאין לי בנים ולא אתן כתובה: כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ אינה מזרעת: הוא

תוספות

ושור המועד. רבי לא פליג אקרא אלא כלומר התם מתקיימין דברי רשב"ג דלא מיתחזיק אלא בתלת זימני:

נישאת למי שאין לו בנים תצא בלא כתובה. משמע דמן השני יש לה כתובה וכן משמע בסמוך דקאמר נישאת לשלישי ולא היו לה בנים מהו דליתבעוה הנך קמאי משמע שהשני נתן לה כתובה ותימה לר"י דאמאי יש לה כתובה מן השני הא כיון דאסר לה לשלישי א"כ סבר דבתרי זימני הויא חזקה וכ"ת משום דאמרה ליה "השתא הוא דכחשי ונסתחפה שדהו" אם כן מאי קבעי "נישאת לשלישי כו' מי מצי אמרי לה דאיגלאי מילתא דאת גרמת או דלמא מצית אמרה השתא הוא דכחשי" הלא אע"ג דלא נישאת לשלישי אין לה כתובה מן השני אלא מטעם דמצי אמרה השתא הוא דכחשי ואר"י דלענין ממון מודה רבי דלא הוי חזקה עד דאיתחזיק בג' זימני כדאשכחן בשור המועד דבשור המועד לא פליג כדפירשתי לעיל ומיהו תימה דהשתא לענין איסורא לא סמכינן ארוב נשים דחזיין לבנים משום דאיתרע רובא ע"י דאיתחזק בתרי זימני ולענין ממון סמכינן אהאי רובא אע"ג דאיתרע בתרי זימני ובעלמא אמרי' איפכא דאזלינן בתר רובא לענין איסורא ולענין ממונא לא אזלינן א):

תצא בלא כתובה. לכאורה נראה דוקא בשהתה עם השלישי דומיא דנשאת לשלישי ולא היו לה בנים דבסמוך וטעמא דלענין ממון